

Noam en Noomi planten een boom

Een Toe Bisjvat verhaal voor jonge kinderen van Esther de Bruijn

Noam en Noomi logeerden voor het weekend bij Savta en Sabba op de boerderij. Savta en Sabba hebben een fijne grote oude boerderij. De boerderij heeft een hooischuur met grote houten balken waar vanaf je in het hooi kan springen. Er lopen geitjes rond die jonkies krijgen in de lente. Het hele huis ruikt in de ochtend naar kopjes koffie en warme broodjes. Savta bakt altijd appeltaarten die ze laat afkoelen in het raamkozijn en dan is het de sport om er een stukje van te pikken en op te snoepen in de bijkeuken waar alle regenlaarzen staan. Maar als Sabba daar dan achter komt dan moeten ze even naar hun kamer. Hun kamer boven op de zolder van de grote boerderij.

Het is er kortom heerlijk en Noam en Noomi logeren er graag en mogen er eindeloos lang spelen en rondrennen.

Maar dit keer hadden ze een bijzondere taak gekregen. Voordat ze met de piratenboot van Ima vertrokken naar de boerderij was Abba naar de kinderen toegekomen met een geheimzinnige blik in z'n ogen.

Hij zei 'Kinderen... jullie gaan naar Savta en Sabba, maar jullie moeten iets voor mij doen.'

Noam en Noomi keken Abba met grote ogen aan.

'Je mag er met niemand over praten. Het is top geheim. Beloven jullie niks te zeggen?' vroeg abba hun.

Noam en Noomi knikte heftig. Abba opende zijn hand en in zijn hand lagen... appel-pitjes.

'Appel-pitjes?!' gilde Noam

'SSSTTTT' zei Abba en deed z'n hand dicht. 'Niemand mag het weten jongens. Het zijn bijzondere pitjes. En jullie moeten ze voor mij planten, belooft?'

'Belooft' zeiden Noam en Noomi.

En nu waren ze op de boerderij. En de pitjes die Abba had gegeven zaten in de koffer die de kinderen deelden. Noam en Noomi hadden afgesproken 's nachts naar buiten de sluipen en de pitjes in de grond te stoppen. Omdat het midden in de nacht gebeurde zouden Savta en Sabba niks weten, en mochten ze iets horen en wakker worden, dan zouden ze niks kunnen zien buiten'.

Ze lagen in hun bedjes met de dekens tot over hun oren opgetrokken. De spanning was om te snijden en het was moeilijk voor om wakker te blijven tot Savta en Sabba ging slapen.

Toen eindelijk het licht beneden uitging slopen twee paar kleine kindervoetjes over de trap naar beneden. Noam en Noomi lette goed op of Savta en Sabba niet toevallig de gang op liepen. Je weet tenslotte maar nooit.

Aangekomen bij de achterdeur was het moeilijk om de sleutel stilletjes om te draaien, maar toen dat eenmaal gelukt was stond hen niks meer in de weg. Ze slopen de tuin in en plantten de zaadjes. Toen ze terug slopen hoorde ze Sabba nog kuchen in zijn slaap. Ze keken elkaar glimlachend aan; de speciale taak die ze van Abba moesten doen, was gelukt.

De volgende ochtend werden ze wakker omdat Savta en Sabba de trap op stormden. 'JongenSss!!! Kunnen jullie mij dit uitleggen?' zei Sabba terwijl hij de gordijnen opentrok.

Buiten voor het raam was in de nacht een hele grote boom gegroeid op de plek waar Noam en Noomi de pitjes hadden geplant. En in die boom groeide snoepjes en limonade.

Noam en Noomi durfde niks te zeggen en keken naar de grond.

'Ben je boos Sabba?' vroeg Noomi uiteindelijk.

'NEE! Natuurlijk niet' zei Sabba. 'Het is Toe Bisjvat!'

Sabba en Savta veranderde hun gezichtuitdrukking van boos naar vrolijk.

'We dachten stiekem al dat Abba jullie de magische pitjes mee zou geven' zei Savta. 'Met Toe Bisjvat, de verjaardag van de bomen, vieren we feest voor bomen en zeggen wij toda raba, dankjewel, voor alles wat de bomen ons geven' zei Sabba.

'En wat ze geven is allemaal even goed, fijn en lekker. Dus vooruit jassen aan en schoenen aan en dan doen we wie de meeste snoepjes kan plukken!'